

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/40/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620010020
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4620010020.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Vanka, v trestnej veci obžalovaného T. U., pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného T. U. a o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčany (ďalej len „okresný prokurátor“), proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 16.03.2020, sp. zn. 1T/3/2020, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 16. júla 2020, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 3 Trestného poriadku zrušuje s a napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku s a

obžalovaný :
T. U. narodený XX.XX.XXXX v M.,
trvale bytom M., M. F. XXXX/XX,
na slobode

o d s u d z u j e :

Podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, za zistených poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno j/, písmeno k/ Trestného zákona, za nezistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno e/ Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona a podľa zásad uvedených v § 41 odsek 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu na 18 (osemnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Topoľčany (ďalej len „súd prvého stupňa“) konajúci samosudkyňou rozsudkom z 16.03.2020 sp. zn. 1T/3/2020 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obžalovaného T. U. (ďalej len „obžalovaný“) vinným v bode 1/ zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a v bode 2/ zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

1/ dňa XX.XX.XXXX v čase o 00:18:40 hod. v M., keď spoločne kráčal s bývalou manželkou - poškodenou L. U., od ulice Obchodnej smerom k jej bytu na ulici M. F., ju po predchádzajúcom nedorozumení na ulici V. pred predajňou E. fyzicky napadol tým spôsobom, že ju ťahal vedľa seba asi 5 metrov, pritom ju držal cez chrbát pod rukami, kedy poškodená bola v predklone, následne ju sotil na zem, chytil ju za vlasy, za ktoré ju potiahol až ju posadil a udieral ju opakovane pravou rukou do hlavy, rúk a nôh, pričom jej vulgárne nadával,

2/ následne krátko po skutku uvedenom pod bodom 1/ obžaloby dňa XX.XX.XXXX v M. na ulici V. pred predajňou E. od poškodenej L. U. odstúpil na vzdialenosť asi dvoch metrov, pričom keď sa poškodená snažila vytiahnuť si z batohu mobilný telefón zn. Iphone 5SE obžalovaný k nej opätovne pristúpil, chytil ju jednou rukou pod pazuchu ruky a druhou rukou okolo hlavy, ťahal ju a mykal, až sa poškodená dostala z predklonu do polo ležma, kedy jej chytil ruky, v ktorých držala mobilný telefón v úmysle jej ho vziať a keď sa poškodená bránila, silno jej stlačil ruky tak, že poškodená napokon uvoľnila svoj telefón a vtedy jej ho vytrhol z rúk a z miesta odišiel, uvedeným konaním bolo poškodenej L. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M., M. F. č. XXXX/XX, spôsobená škoda odcudzením mobilného telefónu vo výške 180,-eur, nebolo jej spôsobené žiadne zranenie.

Za tento zločin a prečin uložil súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom obžalovanému podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, zistiť poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno a/, písmeno j/ Trestného zákona, nezistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona s použitím § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno e/ Trestného zákona a § 41 odsek 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, ktorý mu podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona podmienenečne odložil a zároveň mu u podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu 18 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podali odvolanie okresný prokurátor v neprospech obžalovaného proti výroku o vine a výroku o treste ako aj obžalovaný proti výroku o vine v bode 2/ a tiež aj proti výroku o treste.

Okresný prokurátor v dôvodoch odvolania poukazoval na to, že súd prvého stupňa pochybil, keď oproti obžalobe skutok pod bodom 2/ kvalifikoval len ako zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, pretože vykonanými dôkazmi bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný konal spôsobom ako bol ustálený v tomto skutku, čím naplnil znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno e/ Trestného zákona s použitím § 140 písmeno c/ Trestného zákona.

Mal za to, že súd pochybil aj v súvislosti s rozhodovaním o treste obžalovaného, keďže neboli splnené podmienky na aplikáciu ustanovenia § 36 písmeno a/, písmeno j/ Trestného zákona a už vôbec nie na aplikáciu ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona, nakoľko v tomto konaní neboli produkované žiadne okolnosti prípadu prípadne pomery na strane obžalovaného, ktoré by boli zákonným podkladom na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody.

Navrhol preto, aby Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, písmeno e/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný prostredníctvom zvoleného obhajcu v dôvodoch odvolania v podstate zopakoval svoje obhajobné tvrdenia vo vzťahu ku skutku pod bodom 2/ napadnutého rozsudku. V prípade trestného činu lúpeže nemal úmysel olúpiť bývalú manželku, s ktorou má deti, o ktoré sa spoločne starajú, a ktorú finančne zabezpečoval. Takéto konanie z jeho strany by nemalo žiadny racionálny podklad. Jeho konanie tak v bode 1/ ako aj v bode 2/ bolo skratovým konaním.

V danom prípade, nie je možné konštatovať, že jeho vina bola jednoznačne preukázaná, preto mal súd postupovať v zmysle zásady „in dubio pro reo“ a vzniknuté rozpory vyhodnotiť v jeho prospech, a teda spod zločinu lúpeže ho oslobodiť.

Navrhol odvolaciemu súdu, aby zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie s tým, aby v konečnom dôsledku bol spod obžaloby za skutok pod bodom 2/ oslobodený podľa § 285 písmeno b/ Trestného poriadku.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa v podstate stotožnila s dôvodmi odvolania prokurátora a navrhla postupovať v zmysle písomného petitu tohto odvolania. Odvolanie obžalovaného navrhla ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na dôvodoch obsiahnutých v písomnom odvolaní. Nad rámec písomného odôvodnenia uviedol, že obžalovaný dobrovoľne bez uloženia mu povinnosti zo strany súdu, uhradil poškodenú sumu 180,00 eur, ktorá bola precizovaná v skutku v bode 1/ rozsudku ako spôsobená škoda, o čom predložil k nahliadnutiu originál dokladu a zároveň aj jeho fotokópiu za účelom jej založenia do súdneho spisu.

Vo vzťahu k odvolaniu prokurátora sa plne pridržiaval písomného vyjadrenia z 25.05.2020 k tomuto odvolaniu.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že sa necíti byť vinným z toho, že by okradol poškodenú a určite nechcel zakryť žiadny trestný čin tým, že jej zobral telefón. Zjavne by medzi nimi k ničomu nedošlo, keby mu poškodená nepovedala tú vetu. Všetko to bolo v zlosti a v afekte. Poškodenej vždy dal všetko, čo si len zmyslela. S poškodenou aj v súčasnosti žijú spolu kvôli maloletým deťom.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

V rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej z citovaného ustanovenia Trestného poriadku, odvolací súd preskúmal všetky výroky napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolanie prokurátora a aj odvolanie obžalovaného nepochybne smerovalo, teda výrok o vine v bode 2/ a výrok o treste napadnutého rozsudku.

Po vyššie uvedenom rozsahu do úvahy prichádzajúcej prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom vykonal všetky dôkazy vo vzťahu k zažalovanému skutku, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o vine obžalovaného, ako aj o druhu a výmere trestu, uloženie ktorého obžalovanému podľa všetkých hľadísk uvedených v ustanovení § 34 odsek 4 Trestného zákona prichádzalo do úvahy.

V tejto súvislosti považuje odvolací súd za potrebné zdôrazniť, že tvrdenia obžalovaného o nepreukázaní skutkových zistení, o ktoré súd prvého stupňa oprel svoje rozhodnutie o tom, že zažalovaný skutok v bode 2/ tak, ako je to precizované vo výroku napadnutého rozsudku sa stal, a že ho spáchal obžalovaný, nepovažoval odvolací súd za opodstatnené a tieto skutkové zistenia napadnutého rozsudku, ktoré súd prvého stupňa oprel o zákonné dôkazy, na ktoré bolo podrobne poukázané, a ktoré boli v konečnom dôsledku vyhodnotené v súlade so zásadou trestného konania uvedenou v ustanovení § 2 odsek 12 Trestného poriadku, považuje odvolací súd na strane jednej za úplné, jasné a správne. Preto odvolací súd považuje za potrebné iba poukázať v tomto smere, podľa kritérií uvedených v ustanovení § 168 odsek 1 Trestného poriadku, v tejto časti týkajúcej sa výroku o vine (vrátane vyrovnania sa s obhajobou obžalovaného) v zásade úplné a správne odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré nepovažuje za potrebné už v žiadnom smere doplniť.

Námietku obžalovaného pokiaľ ide o nenaplnenie subjektívnej stránky vo vzťahu k zažalovanému zločinu, nepovažoval odvolací súd za dôvodnú, pretože možno konštatovať nad akúkoľvek pochybnosť, že obžalovaný konal jednoznačne v úmysle priamom v zmysle § 15 písmeno a/ Trestného zákona.

Súd prvého stupňa nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného, nakoľko ho správne právne kvalifikoval v bode 1/ ako prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a v bode 2/ ako zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, pretože boli naplnené všetky zákonné znaky skutkovej podstaty týchto zažalovaných trestných činov tak po stránke objektívnej ako

aj subjektívnej. Právne úvahy súdu prvého stupňa sú i v tejto časti dostatočne výstižné a jasné, preto odvolací súd na ne ako vecne správne v ďalšom len odkazuje.

K námietkam prokurátora vo vzťahu k miernejšej právnej kvalifikácii skutku v bode 2/ napadnutého rozsudku oproti obžalobe, odvolací súd sa plne stotožňuje s právnymi úvahami súdu prvého stupňa v tom, že v posudzovanom prípade vykonanými dôkazmi vo vzťahu k trestnému činu lúpeže, nebol nad akúkoľvek pochybnosť preukázaný úmysel obžalovaného zakryť iný trestný čin, teda spáchanie tohto zločinu z osobitného motívu.

Poškodená vo veci odmietla vypovedať a takýto úmysel obžalovaného nebol ani žiadnym iným relevantným dôkazom preukázaný. Len na základe hypotetických úvah odvolateľa odvíjajúcich sa zo správania poškodenej, ktorá si z plecniaka vyťahovala telefón po tom ako ju obžalovaný napadol, zjavne nemožno bez ďalšieho vyvodiť úmysel obžalovaného, že sa chcel násilím zmocniť jej telefónu, aby jej zabránil privolať si pomoc, a teda že mal úmysel zakryť zrejme tomuto skutku predchádzajúci čin.

Pri preskúmaní výroku o treste napadnutého rozsudku odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa pochybil v tom, keď u obžalovaného prihliadol na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona t.j., že obžalovaný trestný čin spáchal v silnom citovom rozrušení, pričom pri priznaní tejto poľahčujúcej okolnosti poukazoval na konkrétne okolnosti za, ktorých došlo k spáchaniu skutku zo strany obžalovaného.

Odvolacej námietke prokurátora ohľadne nesplnenia podmienok na priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno a/ Trestného zákona bolo preto potrebné prisvedčiť, pretože okrem úvah súdu žiadnym objektívnym dôkazom - odborným posudkom, nebolo potvrdené, že by obžalovaný trestný čin spáchal v dôsledku silného citového rozrušenia.

Na strane druhej u obžalovaného bola dôvodne zistená a priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písmeno j/ a nezistená žiadna priťažujúca okolnosť podľa § 37 Trestného zákona.

Na viac v priebehu odvolacia konania bola zistená u obžalovaného aj ďalšia poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písmeno k/ Trestného zákona, keďže obžalovaný dobrovoľne uhradil pre poškodenú spôsobenú škodu vo výške 180,- eur.

Naopak ďalšej odvolacej námietke prokurátora ohľadne nedôvodného postupu súdu pri aplikácii ustanovenia § 39 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu obžalovanému, nie je možné prisvedčiť, pretože okrem skutočností na ktoré poukázal súd prvého stupňa, boli zistené aj dve podstatné poľahčujúce okolnosti, ktoré v súhrne s okolnosťami prípadu odôvodňovali už vyššie zmieňovaný postup pri ukladaní trestu (§ 39 Trestného zákona)

Preto po vyššie uvedenom zákone zodpovedajúcom a vykonaným dôkazom opodstatnenom právnom posúdení v prejednávanej veci zažalovaných skutkov súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom obžalovanému ukladal trest podľa zákonnej sadzby ustanovenej v odseku 1 § 188 Trestného zákona (na tri roky až osem rokov) upravenej s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, znížením hornej hranice o jednu tretinu (na tri roky až šesť rokov a štyri mesiace) následne aplikujúc zásadu zostrenia tzv. asperačnú zásadu podľa § 41 odsek 2 t.j., zvýšením hornej hranice o jednu tretinu, vychádzajúc z takto upravenej trestnej sadzby tri roky až sedem rokov a päť mesiacov, na strane druhej súčasne prihliadol na všetky vyplývajúce skutočnosti nepochybne majúce vplyv a význam na zavinenie a pohnútku obžalovaného a tiež na jeho osobu, pomery a možnosť jeho nápravy, a to aj z hľadiska splnenia podmienok a predpokladov mimoriadneho zníženia trestu ustanovených v § 39 odsek 1 Trestného zákona.

Odvolací súd dospel k záveru, že v posudzovanej veci boli zistené a preukázané skutočnosti charakterizujúce jednak okolnosti prípadu, jednak pomery obžalovaného, z ktorých možno mať za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej v odseku 1 § 188 za požitia ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania a to s obmedzením jeho dolnej hranice podľa § 39 odsek 3 písmeno e/ Trestného zákona na najmenej šesť mesiacov.

Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj :

- ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona (§ 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku);

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného, vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené v odvolaniach okresného prokurátora a obžalovaného obsiahnuté a aj ďalšie skutočnosti, ktoré mal odvolací súd za zistené a preukázané, a aj s prihliadnutím na vyššie uvedené právne úvahy, s ktorými sa odvolací súd spravoval pri posudzovaní zistených skutočností podľa príslušných ustanovení Trestného zákona v otázke trestu, na základe odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného ako aj odvolania obžalovaného podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 3 Trestného poriadku zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a za splnenia podmienok ustanovených v § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, po zistení poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písmeno j/, písmeno k/ Trestného zákona a po nezistení príťažujúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona a s postupom podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona a podľa zásad uvedených v 41 odsek 2 Trestného zákona za aplikovania ustanovenia § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno e/ Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia v trvaní troch rokov, výkon tohto trestu podmiennečne odložil podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a určil skúšobnú dobu osemnásť mesiacov podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona.

Odvolací súd má za to, že obžalovanému takto uložený trest tak pokiaľ ide o ich druh aj výmeru sú spôsobilé na dosiahnutie účelu trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona a to v oblasti individuálnej aj v oblasti generálnej prevencie, pretože postačia na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred obžalovaným tak, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne aj iných odradí od páchania trestných činov a zároveň dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.